

Huſt blev brændt i Cognitz, hvem var det da, der dømte Huſt til Baalet, var det ikke flere Hundrede Erkebifkopper, Biſkopper og Præfter? I Forbindelse hermed ſkal jeg anføre, hvorledes det er gaaet til ovre i Jylland. Jeg kender f. Ex. Præſter, ſom blot fordi Folk have ſamlet ſig med hverandre, for at opbygge ſig ved Gudsord, læſe en Prædiken og ſynge nogle Pſalmer, have ſørgt for at faae Politiet til at forſtyrre diſſe Forſamlinger, at faae Folk idømt Mulcten, at faae dem indſatte i Fængſel o. ſ. v. Synes det nu rimeligt, naturligt og billigt, at ſaadanne Menigheds-Medlemmer i de helligſte Ting ſkulle bindes til en Præſt, der har behandlet Nogle af ſin Menighed ſaaledes? Hvad Godt ſkal der komme ud af, at tvinge Folk til at henvende ſig til en Præſt, der har behandlet dem ſaaledes, ſom har bragt ſaadanne Forulempſer over Uſkyldige? Er det ikke noget Saa- rende, at Folk absolut ſkulle henvende ſig til en Præſt, ſom de dog ikke have nogen Tillid til i de Ting, ſom for dem er det Vigtigſte og Dyrebareſte? Hvorledes kunne Folk med Tillid og Fortroſtning ſøge en ſaadan Præſt, der ikke alene har ſaaet nogle af ſin Menigheds Medlemmer ſtraffede for Noget, ſom for dem maa ſynes at være ganſke uſkyldigt, men ogſaa har ladet dem behandle med en ſaadan Haan, næſten ſom Tyve og Røvere? Hvad Virkning maa det have paa et Menneſtes Hjerte, ſom ikke har tilføiet et eneſte Menneſte nogen Fornærmelſe, ſom ikke har gjort Andet, end hvad det troer at kunne forſvare for vor Herre og Gud i Himlen? Hvorfor vil man absolut tvinge ſaadanne Folk til en ſaadan Præſt? Hvad Vanſelighed kan der være i at løſe et ſaadant Baaud, ſaa at ſaadanne Folk i al Fred og Ro kunne gaae hen til en anden Præſt, med hvem de ſamſtemme, for at faae de kirkelige Handlinger udførte? Det forekommer mig tvertimod at være ſaa ligefremt og ſaa ſimpelt, at jeg ikke kan begribe, hvorledes Nogen kan modsætte ſig det, og jeg ſkal derfor meget anbefale det ærede Thing med ſtor Samſtemmighed at antage dette Forſlag. — Naar der er udtalt Frygt for, at en ſaadan Frihed vilde forſtyrre det gode Forhold imellem Præſt og Menighed, ſaa

troer jeg rigtigt nok, at denne Frygt er ugrund- det. Jeg kan ikke forſtaae, hvorledes det ſkulde ſkaſſe Strid eller Uenighed, ſkjøndt jeg vel meget godt huſter, at Landets førſte Biſkop paa den grundlovgivende Rigsdag udtalte, at dette vilde blive Tilfældet, hvilket gjorde mig meget ondt at høre; thi jeg troer, at, hvor der virkelig er et Kjærlighedsbaand, der behøver man virkelig ikke at ſørge for, at det ſkal blive løſt. Kjærlighedsbaandet er ſtærkere, end at det ſaa let ſkulde lade ſig løſe; det lader ſig ikke engang løſe ved den allerſtørſte Evang og Forfølgelſe, og langt mindre ſkulde det lade ſig løſe ved Frihed.

Formanden: Rigsdagsmanden for Svendborg Amts 6te Valgfreds (S. A. Hanſen) har Ordet.

S. A. Hanſen: Jeg frafalder det.

E. Jenſen: Jeg ſkulde ret meget ønske, at den høitagtede Cultusminiſter kende en lille Smule til Forholdene paa Landet; thi ſaa troer jeg paa ingen Maade, at han vilde modsætte ſig Loven; derſom han kende til de mange ſelvgiorte Præſter, der vandre omkring i Landet og agere Proſelytter, og kende til de Steder, hvor de gjøre meeft Lyffe, jeg mener navnlig Baptiſt- og Mormonpræſterne, ſaa vilde han ſee, at de i Særdeleſhed ſøge de Sogne, hvor Præſt og Menighed ſtaaer i et ſpændt Forhold til hinanden, og hvor de vide, at Menigheden næſten aldrig gaaer i Kirke; thi der kunne de vinde og forville mange Menneſter. Jeg har ſelv en Familie, ſom har boet i et Sogn, hvor de aldrig kunde finde Troſt i Kirken, og dette er navnlig Tilfældet med en Søſter, ſom jeg har ſpurgt, hvorfor hun forlod Kirken, og hun har da ſvaret, at det var, fordi hun ikke kunde finde Troſt i Kirken; jeg har ligeledes ſeet Folk, ſom ved at gaae over til Baptiſterne, Gudsſkeelov! have forladt ſtore Laſter, Sviir og Skændſel, og naar jeg har ſagt, at det kunde de ligesaa godt have gjort, og ſaa blevne i Folketirken, ſaa have de ſagt, at de ikke kunde finde Troſt hos deres Præſt, og naar de ikke vilde have kirkelige Handlinger udførte af ham, ſaa vare de nødte til at gaae ud af Folketirken, for at faae dem udførte; derfor kan jeg ikke forſtaae, at en ſaa ærlig og retſindig Mand, ſom jeg